

Po partyzancie dziewczyna płacze

J. N. Kłosowski

7.13

1. Po par - ty - zan - cie dzie-wczy-na pła - cze. Nie płacz dzie -
2. Gór-ny i chmu - rny nasz los tu - ła - czy, lecz pol - skie
3. Nie - je - den zgi - nął ci - chy, nie - zna - ny, mel - du - nek
4. Ju - tro być mo - że rę - ka nie - mie - cka, mo - je - go
5. A je - śli spo - tkasz mo - gi - łą w le - sie, co nad nią

wczy - no, o - trzyj łązy. Ju - tro się je - szcze z to - bą zo -
sło - ńce świe - ci nam. Nie chce-my za - łą, a - ni roz -
je - go przy - jął Bóg. Gdzieś na u - stro - niu grób za - po -
ży - cia prze - tnie kres, a - lbo ban - dy - ty ku - ła zdra -
szu - mią liś - cie drzew, niech i twe sło - wa wiatr w dal po -

ba - cze, bę - dzie - my ra - zem ja i ty. Ju - tro się ty.
pa - czy, bo ka - żdy los swój wy - brał sam. Nie chce-my sam.
mnia - ny, aż go prze - o - rze bra - tni pług. Gdzieś na u - pług.
dzie - cka, więc, dzie - wcze, nie - chcę two - ich łez. a - lbo ban - łąz.
nie - sie, po par - ty - zan - cie za - nuć pieśń. niech i twe pieśń.